

fru Pia Christmas-Møller, hr. Peter Duetoft, hr. Ole Hækkerup og hr. Bjarne Laustsen. Først hr. Lars Kramer Mikkelsen.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Ja, så er det da godt, at man kommer først i rækken her.

Til hr. Frank Aaen vil jeg sige: Med et kvalificeret gæt, for jeg må jo komme med den indrømmelse fra starten, at jeg ikke er økonom, men med et kvalificeret gæt er der skabt 140.000 helt regulære arbejdspladser under regeringen Poul Nyrup Rasmussen.

Og så talte hr. Frank Aaen om tilbudene til de aktiverede, men jeg kan ikke få tingene til at hænge sammen, for jeg tror ikke, hr. Frank Aaen kan finde én eneste socialdemokrat, som ikke mener, at der skal være ordnede forhold for de aktiverede og ordentlige opgaver og ordentlige tilbud til de aktiverede. Og at tingene blandes sammen – de regulære arbejdspladser og de aktiverede – kan jeg ikke forstå, og det mener jeg ikke at man behøver at være økonom for at forstå.

De 140.000 job er helt regulære arbejdspladser. Men regeringen vil nedbringe ledigheden, og det mente jeg også var Enhedslistens mål. Og jeg bliver nødsaget til at spørge Enhedslisten, om man har set på den ledighedsstatistik inden denne debat, og om man har lagt mærke til, at arbejdsløsheden rent faktisk falder drastisk under denne regering. Et fald i ledigheden på 180.000, er det brudte valgløfter?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nej, vil jeg sige til fru Lissa Mathiasen, vi er ikke frustrerede; vi er sådan set ganske fornøjede. Vi er fornøjede over, at det i den grad er lykkedes os at aktivere den socialdemokratiske folketingsgruppe. At de så desværre bruger al energien på søfklaringer, er der jo ikke noget at gøre ved, men det er da ganske underholdende.

Og så vil jeg sige til fru Lissa Mathiasen, der opremser alle dem, der ikke har fået forringet deres boligstøtte: Dét vil jeg gerne give en indrømmelse, og jeg giver den glat og helt åbent:

Det er ikke med ændringen af boligstøtten lykkedes Socialdemokratiet at forringe boligstøtten for alle, der modtager boligstøtte; det er rigtigt. Der er nogle, der stadig væk modtager det, de fik før. Men det er altså en ringe trøst for

de 225.000 pensionister, der har fået deres boligstøtte forringet, at der er nogle, der ikke har fået den forringet. Og jeg synes, Socialdemokratiet skulle forholde sig mere til det, der er gjort, end at prøve at snakke udenom.

Til hr. Klaus Hækkerup vil jeg sige:

Kommunernes Landsforenings formand har til dagspressen udtalt, at man ønsker en genforhandling af aftalen, fordi den økonomiske ramme er for stram til, at man kan opfylde de forventninger, borgerne har om ordentlig velfærd. Det er sagt tydeligt, og det synes jeg i øvrigt man skulle tage og gøre.

Og når det generelt er sådan, at man kommer i klemme med velfærd, så refererer jeg bare til en bog, jeg diskuterede med hr. Jacob Buksti for sommerferien, og som er udgivet af regeringens forskellige ministerier, og som viste, at med de prognoser, der er, og med den økonomiske ramme, der er, kan man ikke fastholde serviceniveauet. Det er også en udfordring, Socialdemokratiet burde tage op i stedet for at prøve at bortforklare den.

Og til hr. Kramer Mikkelsen:

For det første er det, at nogle er kommet i arbejde, da under ingen omstændigheder et argument for at gøre dagpengesystemet ringere.

Og for det andet, og det er åbenbart lidt grundskoling, vi skal have her: Når arbejdsløse bliver tvunget i aktivering, dvs. bliver tvunget til at passe et helt normalt arbejde i en børnehave, et helt normalt arbejde på et bibliotek eller et helt normalt arbejde andre steder i den offentlige sektor, så får de ikke samme løn- og arbejdsvilkår som dem, de arbejder sammen med, så får de et stempel på ryggen, hvor der står: Jeg skal lave det samme som dig, men jeg må ikke få det samme i løn, jeg må ikke få de samme rettigheder, og jeg må ikke få lov til at optjene retten til igen at gå på dagpenge. Når jeg er færdig med det her arbejde, bliver jeg smidt ud og mister min dagpenge.

Det er sådan, man behandler arbejdsløse, som man sender i aktivering.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Frank Aaen kan jo godt huske, hvordan situationen var i 1980'erne: Der var hverken arbejde eller uddannelse at få for de unge, men der var en høj understøttelse. Og hvad har dét betydet for disse unge mennesker? Hvis jeg ser på ledighedstallene – hr. Frank Aaen vil jo gerne have noget konkret – så er ledigheden for de